

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem v právní věci

žalobce: **P. T.,**
bytem X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
se sídlem Křížová 25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 7. 2018, č.j. RN-771 228 3843-315-EKB, ve věci zamítnutí žádosti o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 26. 7. 2018, č.j. RN-771 228 3843-315-EKB **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

- I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil svou žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 26.7.2018, č.j. RN-771 228 3843-315-EKB (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty jeho námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 1. 3. 2018, č.j. R-1.3.2018-427/771 228 3843 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž mu byla podle ustanovení § 38 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) zamítnuta žádost o invalidní důchod.

2. Podkladem pro rozhodnutí správního orgánu I. stupně byl posudek o invaliditě MSSZ Brno ze dne 14.12.2017, podle kterého žalobce není podle § 39 odst. 1 ZDP invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost jen o 10%.

3. Podkladem pro rozhodnutí žalované byl posudek o invaliditě vypracovaný žalovanou dne 11.7.2018, podle něhož jde u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle § 26 ZDP a invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) ZDP. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je postižení LS páteře, kde je dle MRI úzký páteřní kanál, osteochondroza, spondylartroza s pluriradikulopatií L2-S2 I. dx. a s atrofii m.quadriceps femoris. I. dx. Jedná se o zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“).

4. V rozhodnutí je dále uvedeno, že k datu vzniku invalidity nesplnil žalobce potřebnou dobu pojištění v rozhodném období tak, aby mu vznikl nárok na invalidní důchod. Dle ustanovení § 40 odst. 1 písm. f) ZDP potřebná doba pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 20 let činí 5 roků. Dle § 40 odst. 2 ZDP potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity. Dle § 40 odst. 2 ZDP se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce staršího 38 let považuje za splněnou též tehdy, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity, potřebná doba pojištění přitom činí 10 let. Při hodnocení doby evidence pojištěnců na Úřadu práce České republiky pro účely posuzování nároku na důchodové dávky vychází žalovaná z ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) ZDP. Dle tohoto ustanovení pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákona účastny dále osoby vedené v evidenci úřadu práce jako uchazeči o zaměstnání po dobu, po kterou jim náleží podpora v nezaměstnanosti nebo podpora v rekvalifikaci, a to v rozsahu nejvýše 3 let, též po dobu, po kterou jim tato podpora v nezaměstnanosti nebo podpora v rekvalifikaci nenáleží s tím, že tato doba se zjišťuje zpětně ode dne vzniku nároku na důchod. Doba, po kterou podpora v nezaměstnanosti nebo podpora v rekvalifikaci nenáležela před dosažením věku 55 let, se do ní započítává v rozsahu nejvýše 1 roku. Proto byla účastníku řízení zpětně hodnocena doba vedení na úřadu práce v omezeném rozsahu jednoho roku.

5. Dle žalované žalobce získal před vznikem invalidity, tj. v době od 28. 3. 2008 do 27. 3. 2018, 4 roky a 355 dnů pojištění, namísto zákonem požadovaných 5- ti let. V období 20 let před vznikem invalidity, tj. v období od 28.3.1998 do 27.3. 2018, pak získal jen 7 roků a 84 dnů pojištění, namísto požadovaných 10 roků. Žalobce tedy nesplnil druhou nezbytnou podmínku pro nárok na invalidní důchod, kterou je potřebná doba pojištění před vznikem invalidity. Nedílnou součástí rozhodnutí je připojený osobní list důchodového pojištění ze dne 23.7.2018, v něm jsou pak uvedeny veškeré doby pojištění žalobce.

II. Žaloba

6. Žalobce především namítal, že nesouhlasí se závěrem žalované a žádá o přezkoumání data uznání invalidity II. stupně. Dle neurologického vyšetření a nálezů MUDr. Č. ze dne 8.12.2017 jsou jeho zdravotní potíže diagnostikovány stejně jako při vyšetření na ambulanci neurologické kliniky dne 28.3.2018 ve FN Brno-Bohunice. Tímto datem byl žalobci přiznán invalidní důchod. Žalobce požádal o přiznání invalidního důchodu ode dne 8. 12. 2017 a jeho doplacení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve svém vyjádření zejména uvedla, že pro vznik nároku na invalidní důchod musí být současně splněny dvě zásadní podmínky, a to vznik invalidity a získání potřebné doby. Při zhodnocení doby pojištění vycházela žalovaná z podkladů uložených v její evidenci a těch, které byly předloženy v souvislosti s uplatněním žádosti o důchod. Výchozím bodem komplexního posouzení nároku žalobce je konstatování, že se stal dnem 28. 3. 2018 invalidní. 10-ti leté období před tímto datem představuje dobu od 28. 3. 2008 do 27. 3. 2018, v němž byla zhodnocena doba pojištění představující 1815 dnů, tj. 4 roky a 355 dnů pojištění. Žalobce tedy nezískal potřebných 5 let pojištění. Žalobce pak ani v období posledních 20 let před vznikem invalidity, tj. v období od 28. 2. 1998 do 27. 3. 2018, nezískal potřebných 10 let pojištění (§ 40 odst. 2 ZDP), neboť získal toliko 7 roků a 84 dnů pojištění. Proti zhodnocení doby pojištění pak žalobce nevznese žádnou námitku. Důvodem nepřiznání invalidního důchodu žalobci proto nebylo nedostatečné posouzení jeho zdravotního stavu, ale skutečnost, že žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění. Žalovaná dále doplnila, že jejím rozhodnutím ze dne 23. 10. 2018 byl žalobci od 6. 9. 2018 přiznán invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP.

8. V doplňujícím vyjádření žalovaná především uvedla, že žalobce si dne 6. 9. 2018 doplatil pojištění za chybějící dobu, čímž tímto dnem splnil podmínku nároku na invalidní důchod, a proto mu byl od 6. 9. 2018 rozhodnutím žalované ze dne 23. 10. 2018 přiznán invalidní důchod pro invaliditu II stupně. Dle žalované je za datum vzniku invalidity třeba považovat den 28. 3. 2018, které bylo stanoveno v souladu s metodikou, tj. odborným neurologickým nálezem resp. EMG vyšetřením ze dne 28. 3. 2018, které vznik invalidity dokládalo. Nelze se ztotožnit s datem vzniku invalidity, uvedeném v posudku PK MPSV, a to dnem 7. 11. 2017, neboť se neopírá o nález, který by vznik invalidity dokládal. Takovým není preventivní vyšetření praktické lékařky a ani podání žádosti o invalidní důchod.

IV. Jednání před soudem

9. Žalobce se dostavil v průběhu jednání před soudem a především uvedl, že doplatil povinné pojištění, neboť bez toho mu nevznikl nárok na přiznání invalidního důchodu. Na radu pracovnice žalované požádal o přehodnocení data vzniku invalidity, přičemž však nepožádal o přehodnocení zdravotního stavu. Zdůraznil, že jeho aktuální zdravotní stav je

určitě horší, než byl v době vydání rozhodnutí žalované. Rovněž uvedl, že absolvoval rok nádstavbového studia, a tudíž i doba jeho pojištění byla delší. Poukázal na skutečnost, že má dvě děti, splácí hypotéku a musí pracovat.

10. Žalovaná při jednání především uvedla obdobné skutečnosti jako ve svém vyjádření. PK MPSV sice změnil datum vzniku invalidity na den 7. 11. 2017, současně však byl snížen stupeň invalidity, a to na první stupeň. K žalobcem zmiňovanému studiu, žalovaná uvedla, že doklad o studiu je možné předložit i dodatečně a doplatek lze přiznat až 5 let zpátky.

11. Soud provedl dokazování posudkem PK MPSV ze dne 14. 3. 2019.

V. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

13. V posuzované věci není mezi stranami sporné, že žalobce je invalidní (tato skutečnost byla potvrzena i posudkem PK MPSV ze dne 14. 3. 2019), ale je sporné datum vzniku invalidity a je i odlišně stanoven stupeň invalidity. V posuzované věci nechal proto soud vypracovat **posudek** PK MPSV, pracoviště v Brně ze dne 14. 3. 2019. PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise a odborného lékaře z oboru neurologie. V **posudkovém zhodnocení** je mj. uvedeno, že již v 05/2017 byla popisována hypotrofie čtyřhlavého svalu stehenního, nebyla, ale zjištěn tíže hypotrofického postižení. Na neurologické vyšetření žalobce poslán nebyl. Dne 6-7.11. 2017 byl žalobce na preventivní prohlídce u praktické lékařky. Byl přitom odeslán na vyšetření na neurologii, kdy mu dne 8. 12. 2017 byla diagnostikována kromě již známé gonatrózy vpravo i asymetrická primární porucha svalů DKK s maximem na stehně vpravo. Byla mu objektivizována výrazná atrofie pravého stehna, kdy 10 cm nad patelou je deficit 4-5 cm oproti levému stehnu. Ale i na levém stehně popisovány patrné drobné atrofie vláken nad kolenem. Úbytek svalové hmoty nebyl popisován, reflexy na DKK (L2-S2) jsou hodnoceny symetrické a výbavné. V Mingazini vpravo i přes popisovanou správnou svalovou sílu měl žalobce problémy s udržením PDK. Na horních končetinách nebyla zjištěna žádná patologie. EMG vyšetření DKK z 28. 3. 2018 prokazuje chronickou radikulopatii L2-L5 vpravo (resp. vzhledem k asymetrii H-reflexu dokonce možno hovořit o poškození L2-S1) či lézi v oblasti míšního epikonu vpravo. Neuropatie DKK byla tímto EMG vyšetřením vyloučena. Provedené EMG vyšetření HKK z 23. 5. 2018 prokazuje jen velmi lehký syndrom karpálního tunelu vpravo. Nesvědčí pro polyneuropatii HKK, radikulopatii C5-8 oboustranně ani pro postižení motoneuronů v této distribuci. Dle RTG vyšetření bederní páteře a pánve z 28. 3. 2018 je uvedena menší retrolistéza L5 o 2 mm, přičemž meziobratlové prostory nejsou výrazně sniženy. Je přítomna aplanace bederní lordózy a artróza kolenních kloubů oboustranně. Vyšetření z MR z 22. 3. 2018 prokazuje primárně užší páteřní kanál, degenerativní kombinované změny v L4/L5/S1 v prostoru L5/S1 vyklenutí vpravo paramediálněs kontaktem kořene S1 vpravo a v prostoru L4/L5 vyklenutí při kořeni L4 vpravo. Je popisováno omezení foramin L4 a L5 více

*upravo a retropozice L5 o 6mm. Objektivně dle doložených neurologických vyšetření i vyšetření při jednání PK MPSV v objektivním neurologickém nálezu dominuje těžší porucha statiky a dynamiky LS páteře, hypotrofie čtyřhlavého svalu upravo, bez těžkého postižení svalové síly v oblasti kyčle a kolena (SS 4+/5), bez akrálního omezení svalové síly (dorsální i plantární flexe je 5/5), reflexy na PDK jsou nižší, ale výbavné, jakékoliv parézy nejsou přítomné, Lassegue je pozitivní upravo. Na levé dolní končetině nejsou popisovány žádné svalové atrofie, poruchy reflexologické, poruchy sensitivity či parézy. Také horní končetiny jsou bez objektivního a neurologického postižení. K datu vydání rozhodnutí šlo u žalobce o dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl bolestivý páteřní syndrom s degenerativními změnami v oblasti bederní páteře a pluriradikulárním postižením L2-S2 upravo. Klinicky se jedná o středně těžké funkční postižení se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění a funkčně významným neurologickým nálezem s EMG prokázaným poškozením nervu, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení a omezením některých denních aktivit, bez symptomatologie neurogenního močového měchýře. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapitoly XIII, oddíl B, položka 1 c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. S ohledem na dělnickou profesi při absenci dalších posudkově závažných zdravotních postižení bylo hodnoceno na horní hranici uvedeného procentního rozmezí. U žalobce není prokázáno těžké funkční postižení více úseků páteře s trvalými projevy nervosvalového dráždění, s trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, se závažnými parézami, s poruchami hybnosti končetin, poruchami svěračů či poklesem celkové výkonnosti při lehkém zatížení. Nelze hodnotit dle kapitoly XIII, oddíl B, položka 1 d) (těžké funkční postižení). Jako vznik invalidity je uvedeno datum 7. 11. 2017 (prohlídka praktickým lékařem s doporučením podáním žádosti o ID). PK MPSV má zato, že již k tomuto datu bylo přítomno neurologické postižení (hypotrofie čtyřhlavého svalu popisována již dříve). PK MPSV pak po prozkoumání lékařských nálezů i vzhledem k vyšetření při jednání hodnotí stupeň invalidity i datum vzniku odlišně od předchozích posouzení. V **posudkovém závěru** je pak mj. uvedeno, že PK MPSV stanovuje konečnou procentní míru poklesu schopnosti soustavně výdělečné činnosti nad 40%. Jedná se o invaliditu I. stupně se vznikem invalidity 7. 11. 2017.*

14. Soud předně k věci uvádí, že právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 ZDP, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 ZDP platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

15. Soud dále k věci uvádí, že správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního

(tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20, přístupný na www.nssoud.cz). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

16. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

17. V posuzované věci soud vyhodnotil posudek PK MPSV ze dne 31.5.2019 jako posudek splňující všechny formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Posudek byl vypracován PK MPSV zasedající v řádném složení za účasti lékaře s odborností neurologie. Žalobce se zasedání komise zúčastnil. Dle názoru soudu byl tedy komplexně zhodnocen jeho zdravotní stav, a to nejenom na základě lékařských zpráv, přičemž k objektivnímu posouzení zdravotního stavu PK MPSV provedla sama jeho zdravotní prohlídku, přičemž žalobce i popsal své zdravotní obtíže.

18. Soud k věci dále uvádí, že u žalobce se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, přičemž jeho rozhodující příčinou je bolestivý páteřní syndrom s degenerativními změnami v oblasti bederní páteře a pluriradikulárním postižením L2-S2 vpravo. Jednalo se o kapitolu XIII, oddíl B, písm. 1c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., s hodnoceným poklesem pracovní schopnosti ve výši 40%. V souhrnu krajský soud shledal, že předložený posudek PK MPSV je po stránce obsahové úplný a přesvědčivý, a splňuje tak požadavky kladené judikaturou na to, aby mohl být stěžejním důkazem o invaliditě žalobce. Dle PK MPSV pokles pracovní schopnosti žalobce činil 40%, tj. žalobce dosáhl na invaliditu prvního stupně.

19. Jak plyne ze shora uvedeného, tak soud považuje posudek za přesvědčivý a tudíž akceptuje i závěr o vzniku invalidity již dne 7. 11. 2017. Soud souhlasí s posudkem, že skutečně k tomuto datu mohlo již být přítomno neurologické postižení (hypotrofie čtyřhlavého svalu), přičemž na návštěvu praktické lékařky bezprostředně navazovalo vyšetření na neurologii dne 8. 12. 2017 (popsáno výše v rámci posudkového hodnocení). EMG vyšetření ze dne 28. 3. 2018 pak toliko existenci dřívějšího vzniku invalidity potvrdilo.

20. Podle § 38 zákona ZDP pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se: a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř. byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.

21. Podle § 39 odst. 1 uvedeného zákona pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

22. Podle § 39 odst. 2 ZDP jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla: a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně, c) nejméně o 7%, jedná se o invaliditu III. stupně.

23. Podle § 40 odst. 1 písm. f) ZDP potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let 5 roků.

24. Podle § 40 odst. 2 ZDP potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění 2 roky.

19. V posuzovaném případě dospěl soud k závěru, že žalobce splnil potřebnou dobu pojištění. Soud přitom vycházel ze vzniku invalidity stanovené v posudku PK MPSV, tj. ze dne 7. 11. 2017. Období 10-ti let před vznikem invalidity je pak od 7. 11. 2007 do 6. 11. 2017 a oproti výpočtu žalované (vycházela ze vzniku invalidity dne 28. 3. 2018) je možné připočítat 55 dnů pojištění za období od 7. 11. 2007 do 31. 12. 2007 a rovněž pak 86 dnů pojištění za období od 1. 1. 2008 do 27. 3. 2008. Oproti výpočtu žalované by naopak

nemohlo být do doby pojištění započítáno 7 dnů za období pojištění od 21. 3. 2018 do 27. 3. 2018, neboť bylo-li vycházeno z data vzniku invalidity dne 7. 11. 2017, pak 10- ti letá doba uplynula již dne 6. 11. 2017. Soud při stanovení doby pojištění vycházel z připojeného osobního listu důchodového pojištění, v něm jsou pak uvedeny veškeré doby pojištění žalobce. Ze shora uvedeného plyne, že doba pojištění v 10-ti letech před vznikem invalidity stanovené dle posudku PK MPSV činila o 134 dnů více, než doba pojištění, pokud se vznik invalidity datoval až dne 28. 3. 2008, jak uváděla žalovaná Získal-li žalobce dle žalované v období 28. 3. 2008 až 27. 3. 2018 4 roky a 355 dnů pojištění, pak je zřejmé, že v období 7. 11. 2017 až 6. 11. 2017 získal o 134 dnů více a překročil tak potřebnou dobu pojištění 5 let. Dle názoru soudu proto žalobce splnil i druhou nezbytnou podmínku ke vzniku nároku na invalidní důchod, což je potřebná doba pojištění před vznikem invalidity, a to ke dni vydání rozhodnutí žalované. Žalovaná proto nemohla žádost žalobce zamítnout z důvodu nesplnění potřebné doby pojištění, jak učinila. Nebylo pak třeba posuzovat, zda žalobce splnil podmínku pojištění 10 let v období 20 let před vznikem invalidity.

20 V dalším řízení je žalovaná povinna vydat ve věci přiznání invalidního důchodu žalobce nové rozhodnutí o jeho námitkách ve smyslu § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaná bude v dalším řízení o invalidním důchodu vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) a bude z něho vycházet při novém posouzení žádosti o přiznání invalidního důchodu žalobce.

21. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaná nebyla ve věci úspěšná, a tudíž právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce měl sice ve věci úspěch, ale náhradu nákladů řízení nepožadoval, a tudíž mu ji soud ani nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. června 2020

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.

